

מ"ת (ירושלים) 23427-11-17 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו עסא

מ"ת (ירושלים) 23427-11-17 - מדינת ישראל נ' יוסף אבו עסא מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 23427-11-17

מדינת ישראל

על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

יוסף אבו עסא (עציר)

על-ידי עו"ד יוסי זילברברג

בבית המשפט המחוזי בירושלים

[07.03.2018]

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

החלטה

1. החלטת ביניים במסגרת הבקשה למעצר המשיב כשברקע השלבים עד עתה: החלטתו של בית-משפט זה מיום 6.2.18, תסקיר מעצר שהוגש בענין המשיב, דיון שנערך בעקבות זאת בבית-המשפט ביום 28.2.18, ובקשת הסנגור לבדיקת מפקחים נוספים.
2. ואולם, קודם שאשוב לבקשת הסנגור נכון במסגרת החלטה זאת ליתן ביטוי למספר נושאים שנדונו לאחר קבלת תסקיר המעצר. מקבל אני שטעון תסקיר המעצר מעט הערות.
3. מלבד הדיון בעצם החלופה, ניכר מלימוד התסקיר שלשתי נקודות הנוגעות במשיב ניתן משקל ממשי בדרך להמלצה השלילית בעניינו. ראשית, כי העריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות (עמוד 3, פסקה ראשונה בסוף) ושנית, שהתרשם בית-המשפט מסכסוך פעיל בין הצדדים, והכוונה, כנראה, למשפחות הרחבות של המנוח, מצד אחד, ושל הנאשם מן הצד השני.
4. קיים קושי בקביעה בדבר רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב, כשברור שמקור קביעה זו אך ורק בכתב האישום דנן. תחילה, שימת לב שעל הפרק בעל דין שאין לחובתו עבר פלילי קודם מכל סוג שהוא, לרבות ובפרט במישור האלימות; ושנית, שגם בכל הקשור לפרשה דנן מצביע הדיון הראיתי על ספקות ותמיהות בהיקף ממשי. לשון אחר: על-פני הדברים, ביחס לבעל דין שאין לחובתו כל עבר קודם ושכלפיו הוגש כתב-אישום המתבסס על ראיות, שנקבע לגביהן שיש בהן קשיים, לא ניתן כלאחר יד לקבוע שנשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להישנות האירוע. הקביעה מתבססת, ייתכן, שלא במודע, על הנחת-דיון, שכתב האישום מוכח ונכון. עצם השימוש במילה - "הישנות", מצביע על הנחה, שמקרה קודם, כבר קרה והוכח. אילו אכן כך היה, ניתן היה להבין את מסקנת שירות המבחן. ככלל, קביעה בדבר רמת סיכון גבוהה, יכול שתתבסס על עבר פלילי קודם, ובמקרים המתאימים ניתן לקבל שגם דיון ראיתי בכתב אישום נתון עשוי להוות בסיס לכך. ברם, בפרשתנו, גלום קושי בקביעה זו של שירות המבחן, אלא אם כן נניח כבר משלב זה שיש להתייחס לכתב-האישום כמוכח, ועל פני הדברים לא נכון לעשות כן.

5. ומכאן לסכסוך הפעיל בין הצדדים. אכן, ככל הנראה, בין שתי המשפחות הרלוונטיות (- "החמולות"), קיים סכסוך שניתן להגדירו כסכסוך פעיל. למיטב הידיעה, אף לא התבצעה סולחה. ואולם, שאלה היא, עד כמה נכון לייחס לכך משקל כשברור שמאז האירוע המשיב במעצר, ועל פני הדברים לא יכול היה ליטול חלק בכל סכסוך פעיל. ובפרט, כשמלכתחילה לא עומדת על הפרק אלא חלופת מעצר בהרחקה ניכרת מזירת הסכסוך, בתל שבע. ובמילים אחרות - משתמע מהתסקיר שקיומו של סכסוך בין אחרים, וביודענו שהמשיב, בפועל, כבר אינו חלק מהם באשר הוא עצור, נתפס כשיקול לפסילת האפשרות לחלופת מעצר. ספק בידי עד כמה נכון הדבר, וזאת, תוך שאשוב ואזכיר היעדר עבר פלילי קודם וספקות ראייתיים שאינם מבוטלים.
6. מן המקובץ עולה, כפי שציין בית-המשפט כבר בהחלטתו מיום 6.2.18, שסבור בית-המשפט שנכון ומוצדק לשקול חלופת מעצר במצב דברים שבמרכזו העובדה, שעל הפרק נאשם ללא עבר קודם, ושהראיות בעניינו אינן נקיות מהספק. ומה גם, שמהשלב הראשון, כבר נתן בית-המשפט לכך ביטוי מאזן תוך שקבע, שלא יהיה נכון לשקול אלא חלופה בהרחקה ניכרת מהזירה שבתל שבע, ובנוסף, כי לא תישקל חלופה שלא תתבסס במקביל על פיקוח אלקטרוני ואנושי, בו זמנית.
7. ישוב שירות המבחן וישקול בשאלת חלופת המעצר כשנגד עיניו גם הערותי הנ"ל וגם החלופה הקונקרטית העדכנית שהציע ב"כ המשיב. תיבדק החלופה המוצעת והמפקחים. שירות המבחן ישים דגש על בדיקת החלופה, תוך שיוכל להניח שבכל הקשור למשיב עצמו, עליו לייחס משקל להערותי דלעיל.
8. ב"כ המשיב יוודא מול שירות המבחן את קבלת פרטי החלופה העדכנית המוצעת.
9. להמשך דיון לקראתו יוגש תסקיר מעצר משלים ליום 19.3.18 שעה 12:00. ליווי שב"ס. ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

ח